

Выходит у Львовѣ
по дня (крѣмъ недѣль и
ср. кат. святъ) о 5-ой го-
динѣ по полудни.

Администрація будъ
ч. 8 улицы Чарнецкого.

Редація ул. Фран-
цискавска ч. 10, дверь 10.

Цясьма прѣймають ся
лишь фразкованя.

Рекамаціи неопе-
чатаны вѣднѣй одъ порта.
Рукописи не звартають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львовской“.

Предплатя у Львовѣ
въ Администраціи „Газеты
Львовской“ а въ ц. к. Ста-
роствахъ на провинціи:

на цѣлый рокъ 2 вр. 40 к.
на полъ року . 1 вр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . . 20 к.
Подьяное число 1 вр.

Зъ почтовою пере-
сылкою:
на цѣлый рокъ 5 вр. 40 к.
на полъ року 2 вр. 70 к.
на чверть року 1 вр. 35 к.
мѣсячно . . . . . 45 к.
Подьяное число 3 вр.

Ч. 141.

Минѣ:
Завтра:

Рожд. св. І.
Февровѣ им.

Исаѣй
Кіліяна

Середа 24 червня (6 липня) 1892.

Всходъ сонця 4 г. 8 м.; заходъ 8 г. 0 м.
Баром. 765 терм. + 26° 0' + 58°.

Рокъ II.

Рада державна.

На суботнѣшнімъ засѣданю Палаты пос-
ловъ обнявъ бувъ президію вице-президентъ
Хлюмецкій, повѣдомляючи Палату, що пре-
зидентъ дръ Смолька виѣхавъ на урльохъ.
Передъ приступленемъ до порядку дневного
поставивъ пос. Гальвѣхъ интерпеляцію до
міністра торговлі въ справѣ опѣки надъ про-
мысломъ полотнянымъ и управею льву. —
Пос. Сляма поставивъ интерпеляцію до пре-
зидента міністрѣвъ, въ котрой жалувавъ ся
на то, що коли вѣнъ на одіомъ зборѣ закін-
чивъ свою бесѣду словами: „Най жие нашъ
король чеській!“ доставъ за то упоминенъ вѣдъ
правительственного комисаря. — Пос. Ебен-
гохъ вносилъ интерпеляцію до министра спра-
ведливости въ справѣ, що прокураторъ въ
Вінеръ-Найштадтѣ промавляючи противъ об-
жалованого убійника жалувавъ ся на хибы
въ науцѣ релігій въ школахъ, а именно, що
въ нихъ заведувать наука моральности. Про-
кураторъ сказавъ: „На щожъ предасть ся
наука релігій, на що выучуване катехізму на
память, коли при науцѣ релігій не вилывае
ся на сердце дитины и заведувать ся ублаго-
родниче обычаѣвъ.“ Интерпелянтъ видить въ
тыхъ словахъ понижене католицкой вѣры и
пытавъ, якъ думае п. міністеръ справедливо-
сти зарадити тому, чтобы прокураторы не вы-
ступали поза кругъ своего дѣлания, и якъ ду-
мае дати сатисфакцію оскорбленнымъ катихи-
тамъ.

Зъ порядку дневного приступила Палата
до дальшой дискусіи надъ проектомъ закона
будовельного. Тогда гр. Таффе давъ слѣдуючу
вѣдповѣдь на интерпеляцію пос. Ебенгоха
въ справѣ вѣдповѣди правительственного ко-
мисаря Пляпарта: Пос. Ебенгохъ запитувавъ,

чи комисарь правительственный, шефъ секцій
бар. Пляпартъ, бувъ уповажненный зложити
въ комисіи промысловій заявлене, що въ на-
слѣдокъ ухвалена поправки пос. Цалінгера
до §. 2 проекту закона будовельного, санкція
того закона есть неперва. Передовѣсть по-
хваляю бар. Пляпарта за то, що на пытане
то не вѣдповѣвъ а оставивъ то менѣ. Пос.
Ебенгохъ сказавъ, що комисарь правительствен-
ный дивнымъ способомъ зъявивъ ся на засѣ-
даню комисіи, хочъ розходило ся лишь о вы-
борѣ нового справоздавця. На то скажу, що
комисарь правительственный бувъ запрошеный
на то засѣдане а що до самого заявленя, то
мавъ спеціально поручене боронити о скѣлко
можно проекту. Въ наслѣдокъ ухвалена по-
правки посла Цалінгера проектъ дѣзнавъ
важнѣи зміны въ своѣй системѣ. Дятого ко-
мисарь правительственный бувъ уповажненный
заявити, що ухвала та зробила непервою сан-
кцію закона. При сѣй нагодѣ засерѣгае ся
правительство рѣшучо противъ певного вы-
раженя, котрого тутъ ужито на послѣднімъ
засѣданю Палаты, и заявляе, що хочъ міні-
стры суть вповнѣй вѣднѣи своѣй одѣчаль-
ности, суть однакожь лишь слугами Ѣ. Вел.
Цѣсаря!

По сѣмъ заявленю заявивъ пос. Патай
що Палата не вѣдступитъ вѣдъ своѣи ухвалы. —
Пос. Бигель (Молодочехъ) сказавъ, що „сум-
нѣвъ“ въ заявленю президента кабинету не
буде чей становити дѣйственной перешкоды для
санкцій. — Пос. Пініньскій звертавъ у-
вагу на то, що бар. Пляпартъ говорилъ въ
комисіи о перешкодѣ а не о сумнѣвѣ. Бесѣд-
никъ заявивъ именемъ Кола польского, що
оно въ третѣмъ читаню буде голосувати по-
сля того, якъ законъ выйде зъ другого чи-
тания. — Пос. Люегеръ жалувавъ ся на
острый тонъ въ вѣдповѣди президента міні-
стрѣвъ.

По ухваленою §§. 4 и 5 заявивъ пос.
Пініньскій именемъ Кола польского, що
оно въ третѣмъ читаню буде голосувати про-
тивъ цѣлого закона. То само заявивъ и пос.
Кайцль именемъ Молодочехѣвъ, а на деякі
сумнѣвы о заявленю пос. Пініньского сказавъ
пос. Яворскій, що пос. Пініньскій бувъ
уповажненный дати таке заявлене именемъ
Кола польского. По сѣмъ доведено законъ
ажъ до §. 14 и перервано засѣдане.

Програма робѣтъ парламен-
тарныхъ ажъ до вѣдроченя Рады держав-
ной есть такъ уложена, що вѣдрочене насту-
пить имѣвнѣрне вже дня 25 липня. Минѣ
вечеромъ по засѣданю Палаты пословъ збере
ся комисія валютова до выслушаня, евену-
ально доповненя и принятя справоздания ко-
мисіи, котре пише пос. Щепановскій. По вы-
друкованю того справоздания буде оно розда-
не завтра рано посламъ. Дня 7 с. м. будутъ
радити клюбы парламентарній о своѣмъ по-
ступованю при загальныхъ и спеціальныхъ
нарадахъ надъ законами валютowymi въ по-
внѣи Палатѣ. Дня 8 с. м. розпѣчнуть ся за-
гальнѣи дебаты надъ тыми законами а поза-
якъ до голосу намѣрѣе записати ся около
20 послѣвъ, то загальна дебата потягне ся
ажъ до 14 с. м. Зъ польскихъ послѣвъ
буде промавляти здаесть лишь оденъ пос.
Яворскій. Спеціальная дебата — якъ за-
гально припускають — потягне ся
черезъ 8 або 9 повныхъ засѣданъ.
Палата послѣвъ, котра що день буде вѣдбу-
вати повнѣи засѣдания, закѣичитъ отже
ухвалене законѣвъ валютowych
ле дви около 24 липня. Позаякъ комисія
валютова Палаты послѣвъ уже теперь
радить и приймае поправки, порѣшеніи
Палатою пословъ въ проектахъ закѣичѣвъ
валютowych, то заразъ по ихъ ухваленою
въ Палатѣ послѣвъ предложитъ свое
справоздане и внесеня Па-

Изъ свѣта ростинъ.

I.

Выстава рожъ у Львовѣ. — Роза и еѣ
роды. — Исторія рожъ и еѣ симво-
лика. — Значѣне рожъ въ городниц-
тѣ. — Роза яко артикулъ торго-
вельный. — Олѣйокъ рожевый и его
фабрикація. — Розолісъ, вино ро-
жеве, мѣдъ рожевый, рожевий цукры
и консервы. — Роза яко лѣкъ и ро-
жевий пахна. — Роза и дерево рожеве
въ промыслѣ.

(Дальше.)

Крѣмъ олѣйку рожевого и рожевой воды
доставляе роза такожь важный артикулъ до
приправъ вѣднѣикихъ стравъ и напитокѣвъ.
Хтожь не знае хочъ бы у насъ горѣвка званою
розолісомъ? Беть то звычайна чиста горѣвка
заправлена рожевою водою и засолоджена цу-
кромъ. Сама назва розолісъ походить вѣдъ
италиянскаго слова rosoglio (читай: розоліо),
що значить „роса сонця“. Итальянцѣ робили
давнѣише своѣи розолісъ зъ ростины званою
у насъ „росичка або мухоловка“ (вѣдъ того,
що еѣ листки ловлять мухи, о чѣмъ буде
вѣднѣише мова). — Вино рожеве роблять го-

ловно изъ окремого рода нашей дикой рожъ,
зъ т. зв. вишней рожъ. Листки той рожъ на-
ливають ся виномъ и мочать ся въ лѣвъ
черезъ цѣлый мѣсяць на сухѣмъ мѣсци;
вино зливае ся вѣдтакъ и засолоджуе ся
ще трохи медомъ. Дальше робить ся,
особливо на Веходѣ, т. зв. рожевий
оцетъ, дуже улюблена приправа до
салаты. Въ Туреччинѣ и Греціи есть
майже въ кождѣмъ домѣ той оцетъ,
бо его уживаютъ часто яко лѣкъ въ
слабостяхъ и омѣвнѣи. За великій
присмакъ уважае ся рожевий мѣдъ,
котрый уквивае ся годово въ Греціи.
Греки называють его „розомеді“. Беть
то мѣдъ, котрый збирають пчолы зъ
рожъ; вѣнъ пахне сильно рожами и
высылае ся ипогдѣ яко велика рѣд-
кѣсть до Европы. Давнѣише, коли
ще Греція була подъ панованемъ
Турціи, не вѣднѣи было нѣкому
уживати того меду або высылати за
границю, лишь весь вѣдетаблю-
вано для султаныскаго двору.

Дуже велику роль не лишь на Веходѣ,
але и у насъ грають рожевий цукры
и консервы. У насъ якъ разъ въ те-
перѣшну пору роблять цукорнѣи и
приватнѣи дома конфітуры зъ рожъ
и зъуживаютъ на то велику масу
рожевого цвѣту. Кто мае теперь
кѣлька спорыхъ корчѣвъ цукро-
вой рожъ въ городѣ, може зоб-
рати за еѣ цвѣтъ легко 30 до 50
вр. Конфітуры зъ рожъ роблять
ся въ той способѣ, що цукоръ
розпускае ся въ водѣ и заварюе
ся на сіруцѣ и въ томъ сіруцѣ
заварюють ся

листки рожъ. Майстрами въ
робленю рожевыхъ цукрѣвъ
суть вновь народы вѣсходній,
Греки и Турки, у насъ Вѣр-
мене и Волохи на Буковинѣ.
Векды на Веходѣ, а у насъ
уже и на Буковинѣ есть
звычай, що скоро гѣсть
вступити до хати, якъ
уже ставлять передъ него
вареннѣи цукры и воду;
гѣсть беть цукры лож-
кою и попивае водою.
На Веходѣ роблять ще
такъ званный „сорбетъ“
зъ рожъ, рѣдъ масы
цукровой, котра мае
смакъ рожъ и рожеву
краску, але листкѣвъ
зъ рожъ въ нѣи не
видко такъ, якъ въ
рожевыхъ конфітурахъ.
Сорбетъ уважае ся
уже за найбѣльшій
присмакъ и гостеви,
передъ котрого став-
лять сорбетъ, вѣдда-
ють уже тымъ най-
бѣльшу почестъ.
Наконецъ и овѣчъ
рожъ не суть безъ
ужитку. Чаша роже-
вого цвѣту грубне
зъ часомъ, стае
мясисто, подобна
до ягоды, есть
квасно солодкава,
набарае краску
червоною и подѣ
назвою сверби-
уза або зъ нѣмца
„гечепече“ уквивае
ся до вѣднѣикихъ
приправъ. Въ той
ягодѣ мѣстятъ ся
зернятка зъ твѣрды-
ми щетиноватыми
волосками, котры
передъ ужиткомъ
ягоды треба на-
сампередъ выдѣбу-
ти зъ неѣи. Зъ
тыхъ ягѣдъ
роблять сосъ,
компоты и повидла.
Можна ихъ
беть навѣтъ сыри,
але ажъ тогда,
коли трохи
перемержнуть.
Свербиуесть
збирае ся до
ужитку зъ
дикой рожъ,
найлѣише зъ
рода т. зв.
вишней або
яблочной рожъ.

Яко лѣкъ не мае
рожа великой
силы а все
таки ужитокъ
еѣ въ
антикарствѣ
есть ве-

латі пановъ, котра ухвалить ихъ мабуть на одибмъ або двоохъ засѣданяхъ. Закимъ дня 8 с. м. розпочне ся загальна дебата надъ закономъ валютowymъ, Палата пословъ залагодить ще законъ будовельный и мабуть водкине его въ третбмъ читаню, и законъ о средствахъ противъ заразы на худобу.

До ситуаціѣ.

Політична ситуація въ Европѣ есть теперь на скрбѣзъ мирна, а деякія проявы въ політичнмъ житю державъ европейскихъ, укрѣпляютъ то переконане, що теперѣшне положене побстане довго ще такимъ, якимъ есть нинѣ, ба хто знае, може ще и подѣшитъ ся; суть вже й на то ознаки, поки що лишь въ формѣ глухихъ вѣстей. До сихъ ознакъ треба бы въ першбмъ рядѣ зачислити ту вѣсть, яка роздѣлила ся теперь рѣвночасно ажъ зъ двоохъ сторѣнь, а то вѣсть о зѣздѣ паря Александра III зъ Его Вел. нашимъ Цѣсаремъ въ Скерневицахъ. Ото Pol. Corr. нотуе вѣсть, що въ осени сего року має царь приѣхати на ловы, въ котрыхъ мабуть возьме участь такожъ Е. Вел. Цѣсарь Францъ Іосифъ. Ту саму вѣсть лишь зъ болшою рѣшучостію подае такожъ и кievске „Слово“, котре доносить, що Е. Вел. Цѣсарь Францъ Іосифъ приѣде на ловы до Спалы коло Скерневиць. Суть то ще вѣсти нѣчимъ не подтвержені и годѣ вѣрити въ ихъ правдивость, але вже самъ фактъ, що такой зѣздѣ монархѣвъ выринае въ публичной дискуссии уважаеь за можливый, есть доказомъ, що водносини обохъ суверѣнныхъ державъ суть не лишь добры, але навѣтъ на стѣлько дружны, що можна припускати можливость зѣзду ихъ монархѣвъ, котрый очевидно ще болше полѣпивъ бы тѣ водносини.

Кн. Бісмаркъ своею недискрецію у Вѣднѣ не закаламутивъ дружныхъ водносинъ мѣжъ Нѣмечиною а Австрією; осягнувъ хиба лишь то, що добивъ політично себе самого, що стягнувъ на себе назву зрадника и змученый бувъ навѣтъ заявити, що готовъ стати хочъ бы передъ судомъ. Выступлене его не змѣнило теперѣшного „курсу“ Нѣмечины. Въ водносинахъ Нѣмечины до Франціѣ не настала такожъ нѣяка змѣна, хиба що замѣсть вѣины реванжу настала теперь борба о всесвѣтну выставу въ 1900 р. Змѣны въ дипломатичныхъ посадахъ не мають нѣякого великого значѣня політичного для теперѣшной ситуаціѣ. Нѣмецкій посолъ Радвиць перенесеный зъ Константинополя до Мадриду лишь для того, що Нѣмечина потребуе тамъ

зручного и здѣбного дипломата, бо разъ розходить ся теперь о заключене зъ Испанією торговельного союза, а водтакъ и справа марокканска, занадто важна для Нѣмечины, wymagaе того, чтобы за нею слѣдивъ чоловѣкъ, котрый має для такихъ справъ водповѣдне знапе. Трохи важнѣйшою справою було бы уступлене бар. Шлецера въ посады посла нѣмецкого при Ватиканѣ. Говорять, що Шлецеръ постановивъ рѣшучо уступити а мѣжъ иншимъ спонукало его и то, що въ Ватиканѣ взяли теперь верхъ влывы французскій.

Найважнѣйшою однакожь справою для теперѣшной ситуаціѣ, суть выборы въ Англіи. Наколибъ партіи Гладстона удалоь побѣдити, то Англія станула бы зовсѣмъ на боцѣ водъ тридержавного союза, а тымъ и змѣнилася бы ситуація політична въ Европѣ.

Переглядъ політичный.

Е. Вел. Цѣсарь принимавъ въ субботу о 10 год. передъ полуднемъ на приватной аудіенціи Е. Екск. п. Намѣстника гр. Баденіого и заявивъ, що въ доказъ особлившихъ взглядовъ для краю змѣнивъ первѣтно точно войсковый характеръ своей гостини въ Галичинѣ и перебуде у Львовѣ кѣлька днѣвъ, имовѣрно два дни.

Найвысша рада санітарна заявила ся вже теперь готовою ужити надзвычайныхъ средствъ, чтобы завести мѣры осторожности противъ холеры на граници Галичины и Буковины, наколибъ она угрожувала симъ краемъ. Референтъ санітарный въ министерствѣ справъ внутрѣшнихъ, Кусый, заявилъ, що вже теперь предпринято на галицкой и буковинской граници мѣры осторожности противъ занесеня зъ Россіи плямистого тифу и другихъ заразливыхъ слабостей.

Цѣсарь нѣмецкій приѣхавъ въ ночи зъ субботы на недѣлю на норвегске побереже до Бергенъ и поѣхавъ зъ водси дальше до Дронтгайму.

Дрѣбный торговцѣ въ Мадридѣ обуреній новымъ податкомъ громадскимъ выкликали були въ субботу такъ великій розрухи, що ажъ войско мусѣло робити порядокъ. Подѣбный розрухи проявились въ мѣстѣ Калягоррѣ, де заведено теперь станъ облоги.

мохнатыхъ гузѣвъ званыхъ „бедегварами“ уживано давнѣйше такожъ на лѣкъ противъ многихъ слабостей, розумѣе ся безъ вселякого успѣху; нинѣ въ декотрыхъ сторонахъ кладуть ихъ дѣтемъ подъ головы, абы они добре спали.

Въ штукахъ и промыслѣ грае роза такъжь непослѣдну ролю. Въ малярствѣ и рѣзбарствѣ есть роза одною зъ наибольше уживаныхъ прикрасъ. Подѣбно якъ листе аканту и пальмы дало въ штукахъ пластичныхъ взорець до листковъ званыхъ пальметами, такъ цвѣтъ розѣ давъ взорець до т. зв. розетъ; суть то круглы, иногдѣ и чотиригранны цвѣты, зложены зъ болше листковъ, котры звичайно умѣщаютъ ся по серединѣ або по рогахъ якогось предмету артистичного н. пр. на стѣнахъ и стѣли якогось будынку и т. д. Дерево розѣ має въ вырѣбахъ столярскихъ такъжь свое значѣне; оно служитъ до жироваия або выкладаня иншого дерева, уживае ся однакожь дуже мало а то для того, що пенъ розѣ доходить рѣдко до такой грубости, чтобы его можна ужити. Однакожь и роза доходить иногдѣ до значной грубости. Въ Тульонѣ, въ Франціи, въ городѣ маринарки есть роза, котру ще въ 1813 р. приславъ бувъ туды Болянь. Роза та має сподомъ до 3 стѣпъ въ обѣмѣ; еѣ галуззѣ закрывае муръ на 75 стѣпъ широкій а на 10 до 18 стѣпъ высокій. Еѣ рѣчны пагоны довгы на 11 до 15

Новинки.

Львовъ дня 5 Липня

— **Громадѣ Гадивѣнка**, въ повѣтъ кольбушівскѣмъ, удѣливъ Е. Вел. Цѣсарь 100 ар. запомоги на будову школы.

— **Вѣдначене**. Его Вел. Цѣсарь надавъ радникови въ Министерствѣ торговлѣ, Людикови Врба, кавалерскій крестъ ордеру Леопольда въ удѣленемъ водъ таксы.

— **Именованя**. Учитель гимназіѣ въ Вадовяцахъ, Юлій Ляховичъ, именованый дѣйственнымъ учителемъ исторіѣ, географіѣ и нѣмецкого языка въ державной школѣ промысловой въ Краковѣ.

— **Двадцать пять безплатныхъ практикантовъ** концептовыхъ при властяхъ скарбовыхъ у насъ дѣстали адъюта, бо Министерствѣ скарбу позволило львовской Дирекціи скарбовой роздѣлити 25 адъютѣвъ по 500 ар. понадъ дозволене число. Такимъ способомъ подбирають теперь адъюта майже все безплатны практиканты концептовы мимо того, що переважна ихъ часть служитъ лишь короткій часть, ледви кѣлька мѣсяцѣвъ, а декотры то лишь по кѣлька тыжнѣвъ при скарбовыхъ властяхъ. Есть се велике добродѣйство для молодѣжи, що приспособляеь до службы скарбовой. Въ тѣи галузи адміністраціѣ державной може молодѣжь найти добре ваняте и будучность еѣ цевна. Бо зачунаеь, що при властяхъ скарбовыхъ має небагомъ наступити дальша організація и помножене персоналю. Тому Превидіѣ финансової Дирекціѣ задуме черезъ якийсь часть принимати до практики концептовой и такихъ кандидатѣвъ, що зложили шо ино другой испытѣ девизавной, кобы лишь въ означеномъ речинци зложили третій испытѣ въ науку политичныхъ. Выимка, яку ту вроблено, есть справдѣ дуже важна для молодѣжи, що вступае въ службу державну, бо кандидаты, приняты вже въ другимъ испытѣмъ, выскують кѣлька мѣсяцѣвъ часу, зачислюваного вже до службы державной.

— **Зъ кругѣвъ нотаріальныхъ**. П. Александръ Федоровичъ, кандидатъ нотаріальный въ Перемишлѣ, именованый субститутѣмъ нотари въ Рожавѣтовѣ на частъ 6 мѣсяцѣвъ.

— **Конкурсъ**. Въ Коломыи опорожняена посады директора чотириклассовой выдѣловой школы жевьской, адушеной во школу народную. Платня 800 ар., додатокъ за управу 200 ар., за мешкане 240 ар. Кандидаты мусятъ мати шо найменше испытѣ во школѣ выдѣловыхъ въ польскимъ языкѣмъ выкладовымъ. Подаватись треба до 5 септя с. р.

— **Львовска Рада мѣска**. Тому, що выборы до Рады мѣской уважаеь, а богато справъ бѣжущихъ и пильныхъ жеде на полагоджене, то преиздентъ мѣста, опираючись на постановкахъ статута громады, покликавъ до урядованя даву Раду мѣску, котра буде урядувати дотѣ, доки не водбудуть ся новы выборы. А тѣи вѣсѣмъ новы выборы водбудуть ся найскорше въ жовтнѣ на подставѣ новыхъ списѣвъ выборчихъ, котрыхъ выготовлене займе

ликий. Цвѣтъ розѣ французскихъ уживае ся на роблене розевои воды, розевого меду, розевого оцту та розевои масти. Розевои воды уживають до полоканя горла и промываня очей. Розева масть, котру купуе ся въ аптецѣ, коли комусь попукають губы, робить ся зъ розевои воды, воску и смальцю. Далеко болше значѣне має роза для фабрикаціѣ пахна. Найдорожшій пахна — то розевый; розумѣе ся, що въ першбмъ рядѣ до ихъ фабрикаціѣ уживають розевого олѣйку и розевои воды. Такъ роблять розевый помады до волоса, розевый мыла и розевый порошокъ. Порошокъ сей, то есть звичайно крохмаль закрасеный на червоно карминѣмъ зъ маленькою домѣшкою розевого олѣйку для запаха. Коли вырабляютъ розевый порошокъ до чищеня зубѣвъ, то есть въ нѣмъ лишь закрасеный порошокъ зъ сепіѣ и маленька домѣшка розевого олѣйку. Сушене листе розѣ уживае ся яко домѣшка до кадила и до выпыханя подушечокъ. Такожъ и омотѣ розѣ уживають ся яко лѣкъ, але они не мають нѣякого значѣня; ихъ дають иногдѣ дѣтемъ противъ хробакѣвъ. Есть рѣдъ осы, котра якъ заколе листокъ розѣ и запуститъ въ него свои ячка, то на листку вырастае тогды рѣдъ губки въ видѣ мохнатой кульочки або мохнатого гуза; въ серединѣ того гуза суть маленькы червачки, котры по якомъ часѣ перероджуютъ ся въ осы. Тыхъ отже

стѣпъ треба шо року трохи обтинати, бо муръ, подѣ котрымъ се розевое деревце стоить, не може вже его при собѣ помѣтити. Есть то т. зв. вѣчно зелена роза Банксія; она цвите водѣ цвѣтна до мая и покрывае ся иногдѣ водѣ разу 50 тысячами розцвилыхъ розѣ. Зъ сего вже примѣру видко, що роза може не лишь доходити до значной грубости въ пни, але такожъ и до великой старости. Найстарша изъ всехъ розѣ, якы лишь звѣстны, есть мабуть роза при соборной церквѣ въ Гильдесгаймѣ въ Нѣмечинѣ; кажутъ, що она походитъ ще зъ 814 року, мала бы отже теперь не менше лишь тысячу сѣмдесять и вѣсѣмъ лѣтъ. Побожне оповѣдане такъ о нѣи розказуе: Коли Людвикъ побожный, цѣсарь нѣмецкій, що заложивъ въ 814 р. епископство въ Гильдесгаймѣ, перебувавъ въ Ельце, выбравъ ся бувъ одного разу пѣзно въ осени на ловы въ великій лѣсы, казавъ своему прибочному душпастиреви, водправити таки въ лѣсѣ службу Божу. По службѣ Божой спѣшивъ ся священникъ и забувъ чашу зъ святыми дарами въ лѣсѣ. На другій день бѣжати священникъ на то мѣсце и застае тамъ чашу на зеленѣмъ корчику розѣ. На то приѣхавъ такожъ и цѣсарь, а побачивши таке чудо, велѣвъ на тѣмъ мѣсци выставити церковь, а престолъ умѣстити коло самой розѣ. Въ одинацѣтомъ столѣтїю (въ рокахъ межѣ 1054 а 1079), велѣвъ епископъ Гецилло сей дивный

бодай во два мѣсяцѣ. Ты списы мають выставити ся на шість недѣль передь выборами до перегляду и до евен-туальныхъ рекламацийъ выборчихъ.

— Товариство „Львовскій Боянъ“ уряджує сего року въ часѣ вѣдъ 28 липня до 20 серпня артистичну прогулку въ захѣдну часть Галичины и на Шлескѣ. Прогулка буде влучена въ рядомъ концертныхъ про-дукцій. Перебувши дворазовый досвѣдъ при переведеню першою (1889 р.) и третою (1891 р.) артистичною прогулки Русинѣвъ-академикѣвъ, члены „Бояна“ можуть теперь ще въ большю вѣрню въ успѣхъ своихъ змаганъ ввяти ся до сеи не легкой задачѣ. Хоръ буде складати ся въ 16 особъ кромѣ кѣлькохъ солистовъ инструментальныхъ (фортепянь, скрипки). Въ декотрыхъ концертахъ возьме участь та-кожь панна Крушельницка. Продукциі зачнуть ся вѣдъ Самѣора дня 28 липня; опѣсла вѣдвѣдає „Боянъ“ Сявѣкъ, Явоничъ, Рыманѣвъ, Корасно, Ясло, Криницю, Жегестѣвъ, Шавницю, Закопане, Новый Торгъ, Бялу, Тѣшиня и т. д. Докладно оголошене дороги появить ся въ своѣмъ часѣ. Чистый доходъ въ концертѣвъ (влученыхъ звичай-но въ танцями) назначеный на фондъ поставленя памят-ника Тараса Шевченка. У всѣхъ справахъ що до про-гульки належить вѣдносити ся до провѣдника прогулки, п. Иосифа Партицкого, теперь въ Отини. Дирѣгентомъ буде п. Остапъ Нижанковскій.

— Градъ и хиароломъ навѣстивъ 23 м. м. Вуль-ку Гамулець коло Бруховичъ подѣ Львовомъ и знищивъ всѣ засѣвы такъ, що селяне, котрѣ мають по кѣлька мор-говъ поля, мусѣли цѣлый засѣвъ скосити, а сѣяти вже нѣвно. Градъ падавъ цѣлу годину и лежавъ цѣлу добу на одну стопу високо. Людей жеде голодъ. Громада по-дала о лѣквѣдацію и вѣдписане податковъ. — Дня 30 м. навѣстива велика буря въ градѣмъ окрестѣсть Буча-ча и ушкодила дуже засѣвъ, особливо въ Переволоцѣ. На другій день була така стужа, що люде безъ сорома надѣвали кожухи.

— Испытъ зрѣлости въ ц. к. П. (нѣмецкѣй) гим-назѣи у Львовѣ вложили: Мих. Абрагамовскій, Вильгельмъ Адамъ, Аронъ Адлерштайнъ, Юл. Барановскій, Самуель Викелесъ, Марко Бунда, Герцъ Друкеръ, Левъ Флекеръ, Артуръ Гильрайнеръ, Онуфрѣи Гудъ, Адольфъ Гляваць (въ вѣдзначенѣмъ), Яковъ Лякъ, Отмаръ Линкъ, Давидъ Наймаркъ, Павло Шеленбергъ, Соломонъ Шилеръ, Ар-туръ Штегаверъ, Брониславъ Свѣтальскій, Рудольфъ Уль (всѣ три послѣднѣи въ вѣдзначенѣмъ) и Павло Ка-мѣньскій. Двохъ дѣстало довѣдъ поправити одежъ пред-метъ по ферияхъ, а чотирохъ репробовано на неовзначеный часъ. — Въ ц. к. львовскѣй гимназѣи им. Францъ-Го-сифа вголосилось до испыту зрѣлости 52 ученикѣвъ. Зрѣлыми привнай ты ученики: Зъ класы VIII. А: Аль-фонсъ Баронъ, Людвикъ Бенишевскій, Казимиръ Вла-шекъ, Маринъ Бобровскій, Олександръ Хойнацкій, Ка-роль Чайковскій, Здиславъ Чайковскій, Адамъ Чарнецкій, Брониславъ Гебертъ (въ вѣдвѣн.), Макс. Грибовскій, Фер-динандъ Гердегенъ, Феликъ Ябловскій, Володиславъ Яворовскій (въ вѣдвѣн.), Феліцианъ Кладъ (въ вѣдвѣн.), Гус-тавъ Лончинскій, Витолдъ Псковскій, Брониславъ Оль-

шевскій, Болеславъ Трукса. Сѣмъ ученикѣвъ дѣстало т. зв. поправку, одного репробовано на рѣкъ, а одного безъ овначеня речинця. Зъ класы VIII. Б. привнай зрѣлыми: Иванъ Августокъ, Рудольфъ Айзенберкъ, Евгеній Гайснеръ, Антонъ Гельберъ, Антонъ Геретманъ, Викторъ Гаеръ, Са-муель Курцеръ (въ вѣдвѣн.), Едвардъ Куше, Володиславъ Кувинскій, Юліи Левинъ, Иосифъ Равъ (въ вѣдвѣн.), Ахиль Ровенкранцъ (въ вѣдвѣн.), Леопольдъ Салабанъ, Жигмонъ Смуликовскій, Иосифъ Травѣнеръ, Остапъ Варм-скій, Иваакъ Фаерштайнъ и Зенонъ Микулинскій. По-правку дѣстало чотирохъ ученикѣвъ, а репробовано на рѣкъ двоухъ.

— Нещасливй пригоды. Въ Дрогобычи реставра-торъ казиноый бавивъ дня 2 с. м. своего пѣвторарѣного сынка при вѣкнѣ першого поверха и въ неуваги упустивъ его на хѣдникъ. Дитина ровбила собѣ чашку и померла по кѣлькохъ годинахъ. — Въ селѣ Порохнику дня 3 с. м. копавъ Францъ Пляхоцкій камѣне на своѣмъ грунтѣ. На-равъ берегъ ямы обрвавъ сл, а камѣне присыпало его и убило.

— Въ копальни нафты въ Яблонци польскѣй, повѣта березѣвского, выбухла сими днями нафта въ закопѣ Макъ Гарвея. Закопѣ має ледве 90 метрѣвъ глубины, а выбухъ бувъ такъ сильный, що всѣ судины залповнено въ короткомъ часѣ. Зъ причины браку боль-шихъ резервоарѣвъ, старали ся обильне выплываючу ропу здержати и по довшихъ заходахъ се удало ся.

— Зъ пужды. Будникъ вѣлѣвичѣи въ Жучѣ, побачивъ оногоды рано, саме передь приѣздомъ особового поѣзду въ Сучавѣ, четверо людей, якъ спали на шинахъ. Була то циганка въ трома дѣтьми. Будвикови ледви удало ся усунути ихъ въ шинѣ. Показало ся, що циганка мала намѣръ згинуги вравъ въ дѣтьми подѣ колесами поѣзду, бо була у великѣй нуждѣ.

— Холера. Въ комисіи санитарѣи въ Будапештѣ, завивъ шефъ мѣского фіякату, що теперь анѣ мовы нема о якѣйс небезпечности холеры на Угорцинѣ. Але въ Россіи холера таки есть. Пѣсля найновѣйшихъ вѣстей, въ Саратовѣ, захорувало въ послѣднихъ трохъ дняхъ 20 особъ на холеру, а въ нихъ двѣ особы померли. Въ Астрахани захорувало дня 2 с. м. 19 людей на холеру, а въ Тифлисѣ двоухъ. Зъ нихъ оденъ лише чоловікъ померъ.

— Самоубійства. Въ Фѣльваркахъ великихъ, въ повѣтѣ бродскѣмъ, застрѣливъ ся карабѣномъ Францъ Ку-цевичъ, стражникъ скарбовый, 23-лѣтній молодець. — Въ Перемышлѣ повѣсивъ ся на ремени столаръ, Марко П. Вѣнъ лишивъ листъ, въ котромъ каже, що добровѣльно вѣдбирає собѣ житѣ и просить одного явакогого о справ-ленѣ ему похорону.

— Винувникѣвъ катастрофы въ Пшибрамѣ вже засуджено: Кшижа на три лѣта, Кадлѣца на два роки, Гавелку на пѣтора року, а Носсека на три мѣсяцѣ вѣн-ницѣ.

памятникъ далекои минувшости старанно плекати, а коли церковь погорѣла и еѣ въ 1061 роцѣ на ново поставлено, казавъ вѣнъ ту рожу пустити по мурѣ вѣдъ гробницѣ, котру огонь не знищивъ. Рожка та стелить ся теперь по мурѣ на якихъ 24 стѣпъ широко и високо, а есть при земли лишь на два цалѣ груба. Она есть въ рода нашихъ дикихъ рожъ.

Отсе оденъ маленькій, але, думаемо, досыть цѣкавыи и поучаючій образокъ изъ свѣта рѣстивъ.

II.

(Фіалка и еѣ роды. — Дещо зъ исторіѣ и символіки фіялкѣвъ. — Фіалка въ городництѣ; pensées; фіялковѣи де-ревця. — Фіалка въ кухни и аптицѣ; фіялковый корѣнь. — Пахно фіял-кове. — Ладапъ. — Рѣстивы, що ѣдятъ мясо: росичка держимуха, збанятникъ мухоловка, лусковецъ).

Колѣ бесѣда про рожу, комужь не при-де заразъ на гадку невидненька и скромненька фіялочка, що десь тамъ недалечко вѣдъ рожѣ, крыє ся на земли въ травичѣ? Она, то якъ то хороше дѣвча зъ бѣднѣйшого роду, що спустивши соромливо свои пречуднѣи синѣ оченята, крыє ся поза своими въ богатыхъ строяхъ посестрами, не вѣсуваєсь на передъ, а жеде, щобы ажъ пошукавъ еѣ собѣ той, кому она сподобаєсь. Въ родинѣ рѣстивъ стоить фіялка далеко вѣдъ рожѣ, але мѣжь

ними есть все таки якась близька звязъ, звязъ, що такъ скажемо духова, поетична. Мѣркують то й люде, бо не одному, коли приѣдєсь выбирати рожу чи фіялку, самъ не знає, котру має выбрати, а найрадше взявъ бы хѣба такѣи обѣ.

Фіалка побѣчь рожѣ есть однимъ изъ наибольше любленыхъ нашихъ цвѣтѣвъ, не такъ може задля своего цвѣту, якъ задля дуже милого запаха. Загально числятъ 150 родѣвъ фіялокъ зъ многими вѣдмѣнами, но въ тыхъ лишь декотрѣ пахнутъ. Наибольше звѣтна синя, пахуча фіялка и фіялка живокостникъ, котрой листе, въ тѣмъ часѣ, коли она цвите, есть звипене въ трубку. Прокидають ся та-кожь и бѣлѣи фіялки а штучно плеканѣи въ го-родахъ бувають и повнѣи. Фіялки, що растутъ по поляхъ и котрыхъ листки въ вѣночку бу-вають тройкою барвы: бѣлѣи, синѣи и жовтѣи, называють братчиками и сестричками. Они пахнутъ такожь, але дуже слабо.

Фіялки були вже у стародавнихъ наро-довъ улюбленимъ цвѣтомъ. Старѣи Греки роз-повѣдали собѣ, що коли донька ихъ героя чи божка, Атлѣса, що то нѣбы державъ землю на своихъ плечахъ, утѣкала передъ божкомъ Аполлономъ и сховала ся, перемѣнила ся въ фіялку: тому то фіялка и до нинѣ ховаєсь въ травѣ. У старыхъ Грекѣвъ была фіялка обра-зомъ що року паново вѣдживаючої землѣ и дѣвчою непорочности, у насъ уважає ся фіялка образомъ скромности и чемности.

(Конецъ буда).

† Посмертнѣи вѣсти.

Померли: Въ Абави Генрикъ Гинтль, генераль-ный инспекторъ вѣлѣвичѣи львовско-черновецкои, въ 60-ѣмъ роцѣ житѣ. Вѣдъ 1868 до 1872 бувъ покойный директоромъ руху у Львовѣ.

Господарство, промыслъ и торговля.

Новѣи приписы почтовѣи. Зъ днемъ 1 липня настали важнѣи для свѣта торговель-ного реформы, ухваленѣи на тамтогорѣчнѣмъ загальнѣмъ конгресѣ почтовѣмъ. И такъ вне-сено всѣ таксы додатковѣи при листахъ. Листъ ваги до 15 грамѣвъ буде теперъ оплачувати ся при пересылцѣ до всѣхъ мѣсць на цѣлѣи кули земнѣи маркою 10-крайцаровою, мѣжь тымъ якъ доси до краѣвъ заморскихъ нале-жачихъ до загальнои унѣи почтовой платило ся 20, а до краѣвъ не належачихъ до сеи унѣи 30 кр. Такъ само вѣдпали дотеперѣшнѣи таксы додатковѣи на карты корреспонденциѣи, часописѣи, пробки товарѣвъ и т. д., такъ що вѣдъ теперъ на цѣлѣмъ свѣтѣи буде одностайне порто листовѣе, бо и Австралія приступила до згаданѣи унѣи. — Дальшимъ важнымъ новымъ зарядженѣмъ есть допущене нефранкованыхъ картъ корреспонденциѣиныхъ и допущене рѣз-ныхъ додатковѣи рукописныхъ на друкахъ безъ подвышаня оплаты за ихъ пересылку. Важне для торговельного свѣта есть загальне розширене размѣру пробокъ и ровночасне подвышене ваги пробокъ на 350 грамѣвъ въ оборотѣ зъ найважнѣйшими краями европей-скими. Дальше за звичайно оплатою рекоман-дациѣиною можуть надавати ся посылки лист-товой вѣлѣякого рода такожь за послѣплатою почтовою до 200 зр. Оплата за переказы поч-товой до 10 зр. буде вѣдъ теперъ о половину дешевша. Такъ само и провѣзю при послѣ-платѣ за пересылки почтовой и пакеты зни-жено въ оборотѣ зъ заграницею въ 2% на 1, а въ комунікаци краевѣи на пѣвъ процентъ квоты, припадаючої до послѣплатѣи. Дальше дозволено загально додавати до пересылокъ отвертѣи фактуры и уживати купону листѣвъ фрахтовыхъ до записокъ. Максимальна вага пакетѣвъ почтовыхъ, що доси въ комунікаци зъ деякими державами не могла бути больша якъ 3 кѣльограмы, поднесена теперъ до 5 кѣльо безъ подвышаня таксы. Дальше вѣльно те-перь надаючому заплатити зъ горы належи-тѣсть мытову, такъ що вѣдбираючѣи буде мѣгъ одержувати пересылки вѣлѣнѣи вѣдъ мы-та. — Такъ само дешевше теперъ посылаєсь листѣвъ грошевыхъ, бо такса выносяча 5 сан-тимѣвъ буде обчислятѣсь не якъ доси за кождѣи 200, але за кождѣи 300 франкѣвъ. Вѣкнѣи по-сылане листѣвъ грошевыхъ розширено дуже значно заведенѣмъ т. зв. „коробокъ вартост-ныхъ“, котрѣи можуть бути уживанѣи на вы-сылане преціозѣвъ, виробѣвъ золотыхъ и т. д. и подлягають такѣи самѣи оплатѣ, якъ пакеты почтовѣи, але мають ще тоту выгоду, що вѣлѣ-нѣи суть вѣдъ додаваня листу фрахтового.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдѣнѣи 5 липня. Управитель домѣнь, Флехнеръ именованый управителемъ лѣсовѣи зъ осѣдкомъ у Львовѣ.

Будапештѣи 5 липня. Комисіа валютова приняла всѣ поправки, поробленѣи австрѣйскою комисією валютовою.

Лондонѣи 5 липня. Доси выбрано 47 кон-сервативныхъ, 7 уніонистѣвъ и 37 глѣдето-нистѣвъ.

Одѣлчальный редакторъ: Адамъ Креховецкѣи

